

Sygn. akt II W 376/17 Zambrów, 01 sierpnia 2017 r.

WYROK ZAOCZNY

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Sąd Rejonowy w Zambrowie II Wydział Karny

w składzie:

Przewodniczący Sędzia Anna Iwanowska

Protokolant Renata Konert

przy udziale oskarżyciela – bez udziału

po rozpoznaniu w dniu 01.08.2017 r.

sprawy **L. K. syna J. i S. z d. C., ur. (...) w (...) - (...)**

obwinionego o to, że:

w dniu 16 maja 2017 roku, w Komendzie Powiatowej Policji w Z., woj. (...), działając ze złośliwości, zawiadomił o niepopelnionym wykroczeniu, czym wywołał niepotrzebną czynność policji

tj. wykroczenie z art. 66 § 1 kw

I. Obwinionego L. K. uznaje za winnego tego, że w dniu 16 maja 2017 roku, w Komendzie Powiatowej Policji w Z., woj. (...), zawiadomił o niepopelnionym wykroczeniu, czym wywołał niepotrzebną czynność policji, tj. o wykroczenie z art. 66 § 1 kw i za to na mocy art. 66 § 1 kw w zw. z art. 24 § 1 i 3 kw wymierza mu karę grzywny w wysokości 800 (osiemset) złotych.

II. Na mocy art. 66 § 2 kw w zw. z art. 32 kw orzeka wobec obwinionego L. K. na rzecz Komendy Powiatowej Policji w Z. nawiązkę w wysokości 500 (pięćset) złotych.

III. Obciąża obwinionego L. K. zryczałtowanymi wydatkami postępowania w kwocie 100 (sto) złotych oraz zasądza od niego na rzecz Skarbu Państwa kwotę 80 (osiemdziesiąt) złotych tytułem opłaty.

Sygn. akt II W 376/17

UZASADNIENIE

Na podstawie całości zgromadzonego materiału dowodowego Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 16 maja 2017 roku L. K. złożył w Komendzie Powiatowej Policji w Z. zawiadomienie o tym, że K. G. i S. G. w dniu 15 maja 2017 roku w godzinach późnopołudniowych zniszczyli i ukradli płot stojący od 1973r. i zniszczyli zasiewy traktorem. Zawiadomienie L. K. złożył osobiście. Mł. asp A. S. udał się na wskazaną działkę. Nie było tam żadnych śladów potwierdzających, że doszło do zdarzenia opisanego przez L. K., na miejscu sporządzono dokumentację fotograficzną. Działanie L. K. tj. zawiadomienie o niepopelnionym wykroczeniu, spowodowało niepotrzebną czynność funkcjonariuszy policji.

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił w oparciu o: zeznania świadka A. S. (k.21v-22), zawiadomienie (k.1), protokół oględzin miejsca (k.2), materiał poglądowy (k.3), notatkę urzędową (k.4), odpowiedź na wezwanie z załącznikami (k.5-7), kserokopia potwierdzenia odbioru (k.8), kserokopie postanowień sądowych (k.9-11), kserokopie mappek geodezyjnych (k.12-13).

Sąd zważył co następuje:

Obwiniony L. K. niewątpliwie dopuścił się zarzucanego mu czynu określonego w art. 66 § 1 kw. Jednakże z opisu czynu usunięto stwierdzenie, że działał ze złośliwości, gdyż motyw działania sprawy występku określonego w art. 66 kw oraz jego nastawienie nie są nie należą do znamion tego wykroczenia.

Jak wynika ze zeznań świadka A. S. (k.21v-22) działka (...) należy do K. G., w dniu wykonania oględzin działka była zaorana, nic na niej nie rosło. Świadek wskazał, że w jego ocenie niepotrzebnie jeździł na działkę. W ocenie Sądu zeznania świadka są w pełni wiarygodne. Potwierdzają je również dołączone do sprawy dokumenty.

Zgodnie z art. 66 § 1 kw kto chcąc wywołać niepotrzebną czynność, fałszywą informacją lub w inny sposób wprowadza w błąd instytucję użyteczności publicznej albo organy ochrony bezpieczeństwa, porządku publicznego lub zdrowia podlega karze aresztu, ograniczenia wolności albo grzywny do 1500 złotych. Wskazać również należy, iż zgodnie z § 2 tegoż artykułu w przypadku gdy wykroczenie spowodowało niepotrzebną czynność można orzec nawiązkę do wysokości 1000 złotych.

Wykroczenie z art. 66 § 1 kw można popełnić jedynie umyślnie, bowiem wymagane jest stwierdzenie chęci wywołania niepotrzebnej czynności. Nie ulega wątpliwości, że działanie obwinionego miało charakter umyślny. Doskonale zdawał on sobie sprawę z tego, że zawiadamia Policję o wykroczeniu, którego nie popełniono. Zachowanie polegające na wprowadzeniu w błąd pociąga za sobą odpowiedzialność za wykroczenie z art. 66 kw bez względu na to, czy zaalarmowana instytucja podjęła w wyniku tego jakiegokolwiek działania. W przypadku jednak gdy takie działanie zostało podjęte, można orzec nawiązkę. Jak wynika z akt postępowania Policja w tym wypadku podjęła działania, tego samego dnia na miejsca zdarzenia udał się funkcjonariusz policji, który stwierdził brak jakichkolwiek naruszeń na gruncie. Dało to podstawy do orzeczenia wobec obwinionego nawiązki w wysokości 500 złotych na rzecz Komendy Powiatowej Policji w Z..

W ocenie Sądu kara grzywny w wymiarze 800 złotych jest karą adekwatną zarówno do popełnionego przez obwinionego czynu jak również jego sytuacji osobistej i majątkowej, którą należy wziąć pod uwagę przy wymiarze kary. Ponadto Sąd kierował się dyrektywami zawartymi w art. 33 kodeksu wykroczeń. Obwiniony dopuścił się wykroczenia, które mogło mieć bardzo negatywne skutki dla bezpieczeństwa publicznego. Funkcjonariusz policji, który pojechał na miejsce zdarzenia mógł być w tym momencie bardziej potrzebny w innym miejscu. Skutkować to musi wymierzeniem obwinionemu surowszej kary, której dolegliwość winna wpłynąć na jego zachowanie w przyszłości.

O opłatach i kosztach postępowania Sąd orzekł w oparciu o art. 118 § 1 kpsw, art. 21 pkt 2 w zw. z art. 3 ustawy o opłatach w sprawach karnych oraz § 1 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 10 października 2001 roku w sprawie wysokości zryczałtowanych wydatków postępowania oraz wysokości opłaty za wniesienie wniosku o wznowienie postępowania w sprawach o wykroczenia.